

DECIZIE

28 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Compuș din:

Președintele ședinței

Judecătorii

Grefierul

Lidia Bulgac

Grigore Dașchevici și Ana Panov

Elena Călin

examinând în ședință judiciară publică, cererea de apel depusă de ÎM "Moldcell" SA și apelul incident declarant de AO "Asociația Națională CopyRight", în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AO "Asociația Națională CopyRight" către ÎM "Moldcell" SA, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, cu privire la încasarea remunerației compensatorii, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani din 12 decembrie 2018, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 30 mai 2017 AO "Asociația Națională CopyRight" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM "Moldcell" SA, cu participarea intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, privind încasarea remunerației compensatorii în cuantum de cel puțin 3% din suma încasată din vânzarea (re-vânzarea) echipamentului și a suporturilor specificate în art.26 din Legea nr. 139/2010 pentru perioada 01 ianuarie 2014 - 29 mai 2017, și a sumei de 1000000 euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral pentru întârzierea achitării remunerației membrilor AO "Asociația Națională CopyRight" pentru perioada respectivă.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, AO "Asociația Națională CopyRight" este o organizație de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe, care, conform statutului, are ca activitatea principală gestiunea pe principii colective a drepturilor patrimoniale de autor și a drepturilor conexe. Potrivit deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, AO "Asociația Națională CopyRight" a fost avizată să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care i-au fost încredințate în gestiune. Respectiv, este de sarcina AO "Asociația Națională CopyRight" de a ține sub control colectarea colectivă a remunerației pentru drepturile de autor și conexe ale membrilor pe care îi reprezintă.

Astfel, remunerația pentru drepturile care cad sub incidența gestiunii extinse și obligatorii pentru anii 2014-2017, trebuie să fie acumulată de către AO "Asociația Națională CopyRight", aceasta fiind în drept să gestioneze drepturile de sine stătător sau în bază de acord, pentru titularii drepturilor cărora i-au fost încredințate în gestiune, atât prin contract direct, cât și prin contracte de reprezentare, precum și pentru drepturile ce cad sub incidența licenței extinse și obligatorii, în baza Deciziei AGEPI nr. 7/258 din 31 ianuarie 2015 și nr. 10/3269 din 29 decembrie 2015.

Astfel, AO "Asociația Națională CopyRight" s-a adresat cu solicitarea nr. 64 din 07 decembrie 2016 către pîrît, care, drept răspuns, a informat că nu este producător sau importator al echipamentelor audio, video și suporturilor pentru imprimarea sonoră sau video, care pot fi utilizate pentru efectuarea reproducerilor în scop personal.

Avînd în vedere lipsa de cunoștințe juridice ale pîrîtilui în domeniul protecției intelectuale și prezența relei-credințe din partea acestuia, pentru argumentarea suplimentară a poziției, AO "Asociația Națională CopyRight" a apelat la AGEPI cu scrisoarea nr. 73 din 25 ianuarie 2017 și nr. 74 din 13 februarie 2017, iar la scrisorile a primit răspunsurile nr. 156 din 03 februarie 2017 și nr. 554 din 03 martie 2017, prin care AGEPI probează că pîrîtul, în calitate de importator și vînzător al diferitor echipamente precum telefoane, tablete, notebook, flash etc. urmează să achite remunerația compensatorie în quantum minim de 3% din suma încasată din vînzarea (re-vînzarea) echipamentului și a suporturilor specificate în Legea nr. 139/2010.

Astfel, pîrîtul, în calitate de vînzător care comercializează cu amănuntul echipament și suporturi materiale care au proprietatea de a reproduce obiectele dreptului de autor și conexe, are obligația să obțină obligatoriu, din partea organizației care administrează pe principii colective drepturile patrimoniale ale titularilor de drepturi, contract/licență și să plătească remunerația corespunzătoare prevăzută de lege, în quantum de 3% din suma încasată din vînzarea (re-vînzarea) echipamentului și a suporturilor.

La data de 14 martie 2017 sub nr. de ieșire 77 a fost expediată o cerere prealabilă, urmare a căreia a parvenit răspunsul emis de pîrît la scrisoarea de intenție, prin care reclamanta a solicitat repetat să fie obținută licență obligatorie din partea pîrîtilui de la AO "Asociația Națională CopyRight", iar în cazul în care nu va fi dat curs cererii, ultimul își rezervă dreptul să întreprindă toate acțiunile legale.

Pentru determinarea quantumului de 3% care trebuie încasat din contul pîrîtilui, urmează necondiționat de către reclamant un șir de probe de la pîrît și terțe persoane, cum ar fi documentele primare contabile care reflectă evidența contabilă a circulației mărfurilor și tipul acestora, în special a extrasului, care reflectă datele din contul "Mărfuri" pe sub-contul "Mărfuri la realizare" pentru perioada 01 ianuarie 2014 - 03 aprilie 2017, care indică soldul inițial, soldul de intrări și ieșiri și soldul final pe fiecare unitate de mărfuri, bilanțul contabil, care de asemenea reflectă circulația mărfii la pîrît în perioada menționată, pentru a stabili cu certitudine quantumul echipamentelor și suporturilor comercializate și aflate în vînzare, volumul vînzărilor în acest sens și calcularea remunerației compensatorii din sumele formate și anume la mărfurile care cad sub incidența Legii privind dreptul de autor și alte drepturi conexe, unde se poate analiza soldul inițial, rulajele de intrări și ieșiri și soldul final pe fiecare unitate de marfa, bilanțul contabil, documentele care confirmă circulația mărfii pe pozițiile ce cad sub incidența art. 26 din Lege și încasarea din contul pîrîtilui a 3% din încasările acesteia obținute din vînzarea echipamentelor și suporturilor materiale ce cad sub incidența Legii.

Ulterior, din partea reclamantei a parvenit cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, cu solicitarea încasării din contul ÎM "Moldcell" SA a remunerației compensatorii în quantum de 7005966 lei și a sumei de 1000000 euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral pentru întîrzierea achitării remunerației membrilor AO "Asociația Națională CopyRight".

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. art. 9, 512, 513, 514, 572 Cod civil și art. art. 26, 11, 63 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe.

Aprecierea primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 12 decembrie 2018, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat de la ÎM "Moldcell" SA în beneficiul AO "Asociația Națională Copyright" suma de 7005966 lei, cu titlu de remunerație compensatorie pentru perioada 01 ianuarie 2015 - 29 mai 2017.

S-a încasat de la ÎM "Moldcell" SA în beneficiul AO "Asociația Națională Copyright" cheltuielile pentru asistență juridică, în sumă de 6750 lei.

S-a încasat de la ÎM "Moldcell" SA în beneficiul Statului, taxa de stat neachitată de reclamantă la depunerea acțiunii, în sumă de 50000 lei.

În rest, pretenția reclamantei privind repararea prejudiciului moral, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Argumentele apelantului:

La 28 decembrie 2018, ÎM "Moldcell" SA, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 12 decembrie 2018, iar la 22 martie 2019 a depus apel motivat, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, în partea admiterii cererii de chemare în judecată și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de AO "Asociația Națională Copyright", ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de apel, s-a indicat că instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și a aplicat eronat prevederile legislației în vigoare, admițând astfel, neîntemeiat acțiunea reclamantei/intimatei.

Astfel, menționează, că o perioadă de timp, activitatea AO "Asociația Națională Copyright" a fost suspendată pe motivul retragerii Licenței de către AGEPI, fapt ce nu a fost luat în considerare de către prima instanță, iar în perioada dată Asociația a fost lipsită de dreptul de gestionare colectivă.

De asemenea, consideră neîntemeiate pretențiile reclamantei/intimatei, bazate pe poziția AGEPI expusă în scrisorile nr.156 din 03 februarie 2017 și nr.554 din 03 martie 2017, potrivit căreia, operatorul de telefonie mobilă, în calitate de importator și vânzător al diferitor echipamente precum sunt telefoanele, tablete, notebook, flash etc., urmează să achite remunerația compensatorie în cuantum de 3% din suma încasată din vânzarea (re-vânzarea) echipamentului și a suporturilor specificate la art.26 alin.(3) din Legea nr. 139/2010.

Or, instanța de fond nu a ținut cont de normele conținute în Lege, bazându-se doar pe referințele AGEPI nr.156 din 03 februarie 2017 și nr.554 din 03 martie 2017, care a extins în mod de sine stătător, semnificația echipamentelor și suporturilor materiale prin indicarea în calitate de echipament a telefoanelor, tabletelor, notebook, care nu se regăsesc în art.26 alin.(3) al Legii nr.139/2010, aceasta fiind un punct de vedere, opinie eronată a Organizației de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale.

În aceste condiții, interpretarea extinsă de către AGEPI a normelor de drept prevăzute de art.26 alin.(3) al Legii nr.139/2010, nu este altceva decât o depășire a competențelor și atribuțiilor stabilite prin lege.

De asemenea, consideră apelantul ÎM "Moldcell" S.A., că instanța de fond nu a ținut cont și nu a motivat soluția prin prisma faptului recunoscut ulterior de AGEPI prin scrisoarea nr.2196 din 29 septembrie 2017.

Mai mult ca atât, prin scrisoarea nr. 14521-09/17 din 01 septembrie 2017, Comisia Parlamentară s-a exprimat clar referitor la oportunitatea elaborării unui act normativ, în condițiile în care aplicarea normei art.26 din Legea nr.139/2010 este dificilă, or, consideră apelanta că Comisia Parlamentară a ajuns la o fermă concluzie, că, în lipsa actului normativ subordonat legii care să prevadă exhaustiv lista echipamentelor și suporturilor materiale pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copie privată, aplicabilitatea normei art.26 alin.(3) a Legii nr. 139/2010 este dificilă, iar, în același timp, norma nu este formulată cu

suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă consecințele acestei conduite.

Suplimentar, menționează ÎM "Moldcell" SA, că, potrivit pct.76 din Hotărârea nr.1 a Plenului Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2016 "*Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației privind dreptul de autor și drepturile conexe*", remunerația de autor se colectează doar prin sistemul de gestiune colectivă de la producătorii și importatorii de echipamente (audio, videomagnetofone, driver pentru discuri); suporturi materiale (CD, DVD), utilizate pentru atare reproducere, dar fără a extinde lista echipamentelor și suporturilor materiale.

Subsecvent analizând nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr.172 din 25 iulie 2014, potrivit căreia aparatele destinate înregistrării și/sau reproducerii sunetului și/sau imaginilor sunt cuprinse în alte poziții decât telefoanele, laptop-urile și tabletele, pentru care AO "Asociația Națională Copyright" solicită achitarea remunerației compensatorii în sensul art.26 alin.(3) al Legii nr.139/2010, se poate vedea clar, că însuși legiuitorul a stabilit expres, într-un act cu putere de lege organică, faptul că telefoanele, laptop-urile și tabletele nu reprezintă echipamente sau suporturi materiale care sunt destinate reproducerii (imprimărilor).

Astfel, operatorul de telefonie mobilă, consideră că efectul juridic al normei art.26 a Legii nr.139/2010, nu este aplicabil raporturilor juridice pretinse, deoarece ÎM "Moldcell" SA nu este producător sau importator al: - echipamentului (audio, videomagnetofone, driver pentru discuri); - suporturilor materiale (CD, DVD), utilizate pentru reproducerea operelor publicate legal.

În concluzie, remarcă că solicitarea reclamantului de încasare forțată din contul ÎM "Moldcell" SA a remunerației compensatorii din vânzarea (re-vânzarea) echipamentului importat și comercializat care nu este prevăzut expres de actele normative în vigoare este lipsită de temei juridic.

Ulterior, avocatul Ceachir Zamfir, acționând în interesele ÎM "Moldcell" S.A., a depus o cerere de apel suplimentară, prin care, pe lângă solicitările inițiale, a optat pentru trimiterea cauzei la o nouă rejudecare, din motiv că cauza a fost examinată în lipsa unei părți, și a fost încălcată competența jurisdicțională, inclusiv instanța a soluționat problemele unor persoane neantrenate în proces, și anume a Consiliului Concurenței și a Serviciului Vamal al RM.

În motivarea cererii de apel suplimentare, pe lângă circumstanțele de fapt și de drept elucidate în cererea de apel inițială, s-a invocat că companiile "Orange" Moldova, ÎM "Moldcell" SA, "Darwin", ș.a. importă telefoanele de model Samsung din Ucraina la același preț, însă dintre toate companiile, ANCO a solicitat și obținut prin prezenta hotărâre judecătorească încasarea forțată a sumei ce depășește 7000000 lei, pe când cu companiile Orange, Darwin ș.a. ÎM "Moldcell" SA a semnat tranzacții de împăcare cu diferite sume, nefiind stabilită o formulă sau o modalitate concretă unică pentru toți agenții economici. Prin urmare, ÎM "Moldcell" S.A. este amplasată în defavoare față de alți agenți economici care realizează/distribuie telefoanele mobile și echipament prin prețul final către cetățeni, deoarece pentru telefoanele realizate sau distribuite de către ÎM "Moldcell" SA figurează la un preț neechitabil cu prețurile existente pe piața telefoanelor mobile.

De asemenea, menționează că, pînă în prezent, de către reprezentanții ANCO, în persoana directorului A.Știrbu, Oleg Gutium, juristului Alexandr Melnic, sau dus discuții în vederea semnării unei tranzacții de împăcare, iar suma fiind discutată de la 700000 lei pînă la 1400000 lei, or, este inexplicabil faptul că ANCO, prin referința sa și apelul incident solicită încasarea sumei de 7000000 lei și a prejudiciului moral de 1000000 euro.

Cu referire la persoanele interesate, dar care nu au fost atrase în proces, pentru verificarea obiectivă a numărului de telefoane, marca, modelul altor dispozitive pentru fiecare agent economic care importă aceste dispozitive, era necesar în mod obligatoriu implicarea Serviciului

Vamal al RM ca intervenient accesoriu în vederea prezentării datelor oficiale de import a telefoanelor și altor dispozitive ce sunt pasibile încasării remunerației compensatorii.

La fel, ÎM "Moldcell" SA consideră necesară atragerea în calitate de intervenient accesoriu și Consiliul Concurenței, precum și audierea unui specialist sau a unei instituții în domeniul IT ce ar constata indubitabil prin probe directe (rapoarte de constatare tehnico-științifice, experimente tehnice, certificate, înscrisuri) dacă telefoanele se atribuie la categoria echipamentelor sau dacă aplicațiile telefoanelor mobile este același procedeu ca reproducerea operei cum sunt videomagnetofonele, etc... în sensul prevederilor art.26 a Legii nr. 139/2010.

Cu toate acestea, instanța de fond a respins toate cererile și demersurile pîrîtului în vederea antrenării și audierii specialistului IT, a reprezentanților Serviciului Vamal al RM, a Consiliului Concurenței, cît și reprezentanții agenților economici ce distribuie telefoanele, accesorii, ș.a., importate de către ÎM "Moldcell" SA, în vederea constatării de la care sumă urmează a fi încasată remunerația compensatorie de la import sau de la vînzarea ulterioară de către distribuitor a telefoanelor, sau ambii achită aceste remunerații, fiind prezentă dubla impozitare, iar legislația în acest sens nu explică nimic.

Mai atrage ÎM "Moldcell" SA atenția asupra faptului, că ședințele de judecată urmau să fie petrecute în ordine închisă, la cererea părților, însă, fiind redistribuită cauza către judecătorul Corneliu Guzun, fără înștiințarea legală a părților în două ședințe, fără cercetarea nemijlocită a probelor, a referinței, fără acordarea dreptului la prezentarea de probe suplimentare (înscrisuri, martori, etc..), s-a emis hotărîrea pe acest caz, nefiind pregătită cauza conform cerințelor procedurale spre dezbaterile judiciare, totodată judecătorul a încălcat oficialitatea procesului, fiind emisă Hotărîre în ședință publică, fapt ce a dus la încălcarea gravă a drepturilor participanților la proces conform art.6 CEDO.

În drept apelul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 239, 357, 358, 365, 386 și 387 CPC.

La data de 24 aprilie 2019, AO "Asociația Națională Copyright" a depus apel incident împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd casarea hotărîrii instanței de fond în partea prin care a fost respins capătul de cerere privitor la încasarea prejudiciului moral, și respectiv emiterea în această parte a unei noi hotărîri de încasare a prejudiciului moral în quantum de 1000000 euro, precum și încasarea remunerației compensatorii în sumă de 7005966 lei pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 29 mai 2017, dar și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6750 lei.

În motivarea cererii de apel, AO "Asociația Națională Copyright" a invocat, că, în partea respingerii solicitărilor cu privire la încasarea prejudiciului moral, prima instanță nu și-a motivat soluția, or, pentru titularii de drepturi AO "Asociația Națională Copyright", este important ca suferințele acestora, frustrările și stările de neliniște (ca nu-și vor primi de la ÎM "Moldcell" SA banii meritați) să fie conștientizate de către apelantul/intimat, iar această conștientizare poate avea loc doar în cazul în care se va constata cauzarea prejudiciului moral și va fi încasată o sumă de bani cu titlul de prejudiciul moral.

În drept, cererea de apel incident, a fost întemeiată pe prevederile art. art. 357-362¹, 373, 385-386 CPC.

La data de 24 aprilie 2019, AGRPI a depus referință pe marginea apelului declarat de ÎM "Moldcell" SA, prin conținutul căruia a lăsat soluționarea litigiului la discreția instanței de apel.

La data de 11 septembrie 2019, ÎM "Moldcell" SA a depus referință pe marginea apelului incident declarat de AO "Asociația Națională Copyright", solicitînd respingerea cererii și argumentelor invocate de către aceasta.

Termenul legal de declarare a apelurilor:

Termenul legal de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin.(1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Totodată, potrivit art.362¹ alin.(1) CPC, în cadrul procesului în care se judecă apelul depus de apelant, intimatul este în drept, după expirarea termenului de apel, să depună apel în scris, inclusiv în formă electronică prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Apelul incident se depune nu mai târziu de data depunerii referinței la cererea de apel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost pronunțat la 12 decembrie 2018, cererea de apel a fost depusă de ÎM "Moldcell" SA la 28 decembrie 2018, iar apelul incident al AO "Asociația Națională Copyright" a fost depus anterior depunerii referinței la cererea de apel, Colegiul civil constată că ambele apeluri au fost declarate în termenul legal.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

În ședința de judecată stabilită în instanța de apel pentru examinarea cauzei, reprezentantul apelantului Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright” (ANCO), - avocatul Melnic Alexandru a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond în partea prin care a fost respins capătul de cerere cu privire la încasarea prejudiciului moral pentru întârzierea achitării remunerației.

Reprezentantul apelantului Î.M. „Moldcell” S.A., - avocatul Ceachir Anatolie a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond în partea aditerii acțiunii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală (AGEPI), Bondaresco Patricia, a lăsat la discreția instanței soluționarea cererilor de apel.

Aprecierea instanței de apel:

Ascultând reprezentanții părților în proces, verificând legalitatea hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar, în raport cu argumentele cererilor de apel, Colegiul civil consideră că cererile de apel depuse de ÎM "Moldcell" SA și AO "Asociația Națională Copyright", sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit art.373 alin.(1) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Conform art.385 alin.(1) lit.a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Examinând materialele cauzei, Colegiul civil a stabilit că A.O. "Asociația Națională CopyRight" este o organizație de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe, care, conform statutului, are ca activitatea principală gestiunea pe principii colective a drepturilor patrimoniale de autor și a drepturilor conexe.

Potrivit deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, AO "Asociația Națională CopyRight" a fost avizată să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care i-au fost încredințate în gestiune. (f.d.12)

Respectiv, AO "Asociația Națională CopyRight" are atribuție legală de a ține sub control colectarea colectivă a remunerației pentru drepturile de autor și conexe ale membrilor pe care îi reprezintă, or, remunerația pentru drepturile care cad sub incidența gestiunii extinse și obligatorii pentru anii 2014-2017 trebuie să fie acumulată de către AO "Asociația Națională

CopyRight”, aceasta fiind în drept să gestioneze drepturile de sine stătător sau în bază de acord, pentru titularii drepturilor cărora i-au fost încredințate în gestiune, atât prin contract direct, cât și prin contracte de reprezentare, precum și pentru drepturile ce cad sub incidența licenței extinse și obligatorii, în baza Deciziei AGEPI nr. 7/258 din 31 ianuarie 2015 și nr. 10/3269 din 29 decembrie 2015.

De asemenea, instanța de apel reține, că, la data de 07 decembrie 2016, AO ”Asociația Națională CopyRight” s-a adresat către ÎM ”Moldcell” SA cu cererea nr.64, prin care a solicitat adresarea acesteia în vederea negocierii condițiilor de licențiere pentru a achita remunerația compensatorie în cuantum de cel puțin 3% din suma încasată din vânzarea (re-vânzarea) echipamentului și a suporturilor specificate în art. 26 din Legea nr. 139/2010.

Prin răspunsul nr.10159-12/16 din 16 decembrie 2016, ÎM ”Moldcell” SA a menționat că, aplicabilitatea ilegală a art.26 alin.(3) din Lege, nu se răsfrânge asupra echipamentelor și accesoriilor importate de către ÎM ”Moldcell” SA, în calitate de furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice, și din acest considerent, cererea de achitare a remunerației compensatorii nu poate fi executată. (f.d. 17)

În vederea elucidării cazului dat, AO ”Asociația Națională CopyRight” a adresat două scrisori către AGEPI nr. 73 din 25 ianuarie 2017 și nr. 74 din 13 februarie 2017, iar la scrisorile respective a primit răspunsurile nr. 156 din 03 februarie 2017 și nr. 554 din 03 martie 2017, prin care AGEPI remarcă faptul că, atât tip cât legislația națională nu indică expres lista echipamentelor și suporturilor materiale pentru producerea și importul cărora este obligatorie achitarea remunerației compensatorii menționată în art. 26 alin.(3) din Legea nr. 139/2010, se prezumă că acestea includ și telefoane/smartphone-uri, stick-uri de memorie, tablete, precum și orice alte echipamente și suporturi materiale cu funcții de reproducere și efectuare a înregistrărilor sonore sau audiovizuale. (f.d.25-26, 29)

Astfel, invocînd, că, în urma procedurii prealabile de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, ÎM ”Moldcell” SA nu a întreprins careva acțiuni în vederea exercitării obligațiilor sale de achitare a remunerației compensatorii, AO ”Asociația Națională CopyRight” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM ”Moldcell” SA, concretizată pe parcurs, privind încasarea remunerației compensatorii în cuantum de 7005966 lei în baza art.26 din Legea nr. 139/2010 pentru perioada 01 ianuarie 2014 - 29 mai 2017, și a sumei de 1000000 euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral pentru întârzierea achitării remunerației membrilor AO ”Asociația Națională CopyRight” pentru perioada respectivă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 12 decembrie 2018, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a încasat de la ÎM ”Moldcell” SA în beneficiul AO ”Asociația Națională CopyRight” suma de 7005966 lei, cu titlu de remunerație compensatorie pentru perioada 01 ianuarie 2015 - 29 mai 2017. S-a încasat de la ÎM ”Moldcell” SA în beneficiul AO ”Asociația Națională CopyRight” cheltuielile pentru asistență juridică, în sumă de 6750 lei. S-a încasat de la ÎM ”Moldcell” SA în beneficiul Statului, taxa de stat neachitată de reclamantă la depunerea acțiunii, în sumă de 50000 lei. În rest, pretenția reclamantei privind repararea prejudiciului moral, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel consideră, că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, reieșind din următoarele aspecte de fapt și de drept.

În materia de drept, Colegiul civil reține că în conformitate cu art.512 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art.513 alin.(1) Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art.514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu art.572 alin.(2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Potrivit art.643 alin.(1) Cod civil, executarea stinge obligația numai în cazul în care este efectuată în modul corespunzător.

Cu referire la normele aplicabile cazului dat, instanța de apel menționează, că, conform art. 5 alin.(2) din Legea nr.139 din 02 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, autorul beneficiază de protecția dreptului de autor asupra operei sale prin însuși faptul de creare a ei.

Potrivit art. 11 alin. (1) al Legii nr. 139/2010 privind dreptul de autor și conexe, autorul sau alt titular al dreptului de autor are dreptul exclusiv să efectueze, să permită sau să interzică valorificarea operei, inclusiv prin: a) reproducerea operei; b) distribuirea originalului sau a exemplarelor operei; c) închirierea exemplarelor operei, cu excepția operelor de arhitectură și a operelor de artă aplicată; d) importul exemplarelor operei în vederea distribuirii, inclusiv al exemplarelor confecționate cu consimțământul autorului sau al altui titular al dreptului de autor; e) demonstrarea publică a operei; f) interpretarea publică a operei; g) comunicarea publică a operei prin eter, inclusiv prin satelit (tele-radiodifuziune), sau prin cablu; h) retransmiterea simultană și fără modificări, prin eter sau prin cablu, a operei transmise prin eter sau prin cablu; i) punerea la dispoziție în regim interactiv a operei; j) traducerea operei; k) transformarea, adaptarea, aranjamentul sau alte modificări ale operei, cu excepția cazurilor când efectuarea unor acțiuni din cele enumerate la lit.a)-k) nu se încadrează în forma de exprimare a operei și pentru care nu pot fi stabilite sancțiuni.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, autorul sau alt titular al drepturilor patrimoniale exclusive de autor are dreptul la o remunerație echitabilă. Quantumul și modul de achitare a remunerației de autor pentru fiecare caz și mod de valorificare a operei se stabilesc în contractul de autor sau în contractele pe care organizațiile de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale le-au încheiat cu utilizatorii.

Totodată, instanța de apel remarcă, că titularii de drepturi au dreptul la plata unei remunerații compensatorii pentru reproducerea operelor în scopuri personale, dreptul la remunerație compensatorie urmînd a fi exercitat exclusiv prin intermediul unei organizații de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale.

Or, potrivit art. 26 alin.(1) al Legii sus-enunțate, reproducerea unei opere publicate legal se permite fără consimțământul autorului sau al altui titular al dreptului de autor, dar cu plata unei remunerații compensatorii în condițiile alin. (3) - (11), atunci cînd reproducerea este făcută de o persoană fizică exclusiv pentru uz personal și dacă nu urmărește obținerea vreunui avantaj comercial direct sau indirect. Dreptul la remunerație compensatorie poate fi exercitat exclusiv prin intermediul unei organizații de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale.

Conform alin.(3) al aceluiași articol, remunerația compensatorie menționată la alin. (1) se achită de către persoanele fizice și juridice care produc sau importă orice echipament (audio, videomagnetofoane, drivere pentru discuri etc.) și suporturi materiale (suporturi pentru imprimarea sonoră și/sau video, casete, discuri laser, compact-discuri etc.) care pot fi utilizate pentru efectuarea unor atare reproduceri.

Potrivit alin.(6), pentru determinarea quantumului remunerației și stabilirea altor clauze, precum și pentru soluționarea unor eventuale litigii între părți, se va aplica art. 50, cu respectarea următoarelor condiții: a) părțile care determină quantumul remunerației sînt organizația de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, menționată la alin.(10) lit.a) din prezentul articol, pe de o parte, și persoanele fizice și juridice care sînt obligate să plătească

remunerația compensatorie, pe de altă parte; b) cuantumul remunerației convenite va constitui cel puțin 3% din suma încasată din vânzarea (re-vânzarea) echipamentului și a suporturilor specificate la alin. (3) din prezentul articol.

Potrivit alin.(8), (9) al art. 26 din Lege, distribuitorii oricărei părți componente a rețelei de distribuție, inclusiv unitățile comerciale (magazine, centre comerciale etc.), care dețin în scopuri comerciale echipament și suporturi specificate la alin.(3) trebuie să facă dovada, în temeiul documentelor confirmatoare cu semnificație juridică, că remunerația compensatorie prevăzută la alin. (1) a fost achitată pentru aceste echipamente și suporturi. Distribuitorii, la solicitarea organizației de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, sînt obligați să prezinte orice documente relevante și să dezvăluie identitatea și datele de contact ale producătorului, importatorului sau ale altei persoane fizice sau juridice din rețeaua de distribuție care le-a furnizat echipamentele și suporturile. Distribuitorii care nu pot prezenta organizației de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, menționată la alin. (10) lit. a), documentele și/sau datele de contact prevăzute la alin.(8), necesare pentru a verifica dacă remunerația compensatorie a fost achitată în modul corespunzător, sînt ei înșiși obligați la plata acesteia.

Astfel, utilizatorii de opere sînt obligați să asigure respectarea drepturilor de autor și conexe și să achite remunerația pentru orice mod de valorificare organizațiilor de gestiune colectivă care activează legal, fiind avizate în mod corespunzător de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Prin urmare, luînd în considerație faptul că, ÎM "Moldcell" SA deține, conform licenței, calitate de vânzător care comercializează cu amănuntul echipament și suporturi materiale care au proprietatea de a reproduce obiectele dreptului de autor și conexe protejate prin Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr.139 din 02 iulie 2010, Colegiul civil apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond, că aceasta are obligația legală să plătească remunerația prevăzută de lege, în cuantum de 3% din suma încasată din vânzarea (re-vânzarea) echipamentului și a suporturilor.

Totodată, cu referire la cuantumul remunerației ce urmează a fi achitată în beneficiul AO "Asociația Națională CopyRight", instanța de apel menționează, că, conform art. 26 alin.(6) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr.139 din 02 iulie 2010, pentru determinarea cuantumului remunerației și stabilirea altor clauze, precum și pentru soluționarea unor eventuale litigii între părți, se va aplica art. 50, cu respectarea următoarelor condiții: a) părțile care determină cuantumul remunerației sînt organizația de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, menționată la alin.(10) lit.a) din prezentul articol, pe de o parte, și persoanele fizice și juridice care sînt obligate să plătească remunerația compensatorie, pe de altă parte; b) cuantumul remunerației convenite va constitui cel puțin 3% din suma încasată din vânzarea (re-vânzarea) echipamentului și a suporturilor specificate la alin.(3) din prezentul articol.

La caz, dat fiind faptul că din informația prezentată la materialele dosarului, valoarea echipamentelor și suporturilor importate/vîndute de către ÎM "Moldcell" SA pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 29 mai 2017, a constituit: pentru anul 2015 – suma de 102704698,32 lei, pentru anul 2016 – suma de 94430669,57 lei și pentru perioada 01 ianuarie 2017 - 29 mai 2017 – suma de 37396850.20 lei, iar în total 233532218 lei (f.d.99-157).

În concluzie, instanța de apel apreciază ca întemeiată hotărîrea primei instanțe în partea încasării de la ÎM "Moldcell" SA în beneficiul AO "Asociația Națională CopyRight", a remunerației compensatorii de 3% pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 29 mai 2017, în sumă de 7005966 lei.

În altă ordine de idei, instanța de apel consideră neîntemeiate argumentele apelantei ÎM "Moldcell" SA, cu referire la faptul că instanța de fond a interpretat eronat normele legale și

neîntemeiat s-a axat pe referințele AGEPI, care în mod de sine stătător, a extins semnificația echipamentelor și suporturilor materiale prin indicarea în calitate de echipament a telefoanelor, tabletelor, notebook, care nu se regăsesc în art.26 alin.(3) a Legii nr.139/2010, or, în principiu, lista echipamentelor și suporturilor materiale pentru producerea/importul sau comercializarea cărora este obligatorie achitarea remunerației compensatorii, nu este una exhaustivă.

Mai mult ca atât, în lipsa demonstrării de către ÎM "Moldcell" SA a faptului că aceste produse nu fac parte din categoria echipamentelor și suporturilor materiale (suporturi pentru imprimarea sonoră și/sau video, casete, discuri laser, compact-discuri etc.) care pot fi utilizate pentru efectuarea unor atare reproduceri, Colegiul civil consideră, că prima instanță corect a făcut referire la informația oferită de către AGEPI, care de altfel reprezintă o organizație abilitată în sensul aprecierii metodelor de reproducere și re-translare a content-ului aflat sub protecția Legii privind drepturile de autor și conexe.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel consideră declarative argumentele apelantei, cu referire la *demersul făcut de ÎM "Moldcell" SA către Comisia Parlamentară referitor la exprimarea opiniei asupra problemei aplicabilității art.26 din Legea nr.139/2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe.*

Or, deși în acest sens Comisia Parlamentară, prin scrisoarea nr. 14521-09/17 din 01 septembrie 2017, s-a exprimat că aplicarea normei art.26 din Legea nr.139/2010 este dificilă și că este justificată elaborarea unui act normativ, subordonat legii care să prevadă exhaustiv lista echipamentelor și suporturilor materiale pentru care se datorează remunerația compensatorii pentru copie privată, Colegiul civil reiterează, că pe parcursul examinării prezentului litigiu în instanța de fond, de către reprezentantul ÎM "Moldcell" SA a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a prevederii alin.(3) art. 26 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe nr.139 din 02 iulie 2010, și anume, a textelor "etc." și "suporturi materiale [...] care pot fi utilizate pentru efectuarea unor atare reproduceri", iar prin decizia Curții Constituționale din 24 iulie 2018, sesizarea, a fost declarată inadmisibilă. (f.d.216-219).

În această ordine de idei, Colegiul civil remarcă că nu au suport probatoriu argumentele apelantei ÎM "Moldcell" SA, precum că AGEPI a extins fără temei lista echipamentelor și suporturilor materiale, pentru care Legea prevede achitarea remunerației compensatorii, și că acestea nu sunt incluse în actul normativ, or, deși Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nu formulează denumirile dispozitivelor în mod exhaustiv, acest fapt este compensat de către legislator prin menționarea caracteristicilor echipamentelor și ale suporturilor materiale. Acestea trebuie să poată fi utilizate pentru efectuarea unor asemenea reproduceri.

De asemenea, instanța de apel reține, că Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe îi conferă noțiunii "reproducere" un înțeles autonom. Astfel, potrivit articolului 3 din Lege, reproducerea presupune realizarea unuia ori a mai multor exemplare ale unei opere sau ale unui obiect al drepturilor conexe, fie directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc sau sub orice formă, inclusiv în scopul imprimării audio ori video și/sau al stocării unei opere ori a unui obiect al drepturilor conexe pe suporturi materiale sau electronice.

În acest sens, din noțiunea menționată rezultă că reproducerea unei opere publicate legal poate fi efectuată prin orice echipament sau suport material care are asemenea funcții.

Prin urmare, instanța de apel consideră declarative argumentele apelantei, ÎM "Moldcell" SA, precum că dispozitivele importate/realizate de către aceasta în perioada vizată în raportul AO "Asociația Națională CopyRight", 01 ianuarie 2015 – 29 mai 2017, nu pot fi deduse pentru încasarea remunerației compensatorii de 3%.

Suplimentar, potrivit practicii CtEDO (*cauza Padawan SL vs Sociedad General de Autores y Editores de Espana (SGAE)*, C-467/08, 21 octombrie 2010, § 46), pentru a finanța compensația echitabilă, poate fi instituită o "redevență pentru copia privată" nu în sarcina

persoanelor private vizate, ci a celor care dispun de echipamente, de aparate sau de suporturi de reproducere digitală și care, astfel, pun respectivele echipamente, în drept sau în fapt, la dispoziția persoanelor private sau le furnizează acestora din urmă un serviciu de reproducere. În cadrul unui asemenea sistem, persoanele care dispun de aceste echipamente au obligația de a plăti redevență pentru copia privată. Totodată, Curtea a menționat că nimic nu-i împiedică pe acești debitori să includă cuantumul redevenței pentru copia privată în prețul de vânzare/închiriere a respectivelor echipamente, aparate și suporturi de reproducere sau în prețul serviciului de reproducere furnizat.

Și în acest sens, instanța de apel nu poate reține argumentele apelantei ÎM "Moldcell" SA, precum că instituția de drept al RM nu este ținută de practica judiciară a Curții Europene, or, Republica Moldova este parte a mai multor acte bilaterale cu înalta Curte, inclusiv acte privind modalitatea și practica desfășurării actului justiției în RM, iar această participație, impune un anumit comportament de ghidare la înfăptuirea justiției prin prisma unei practici echitabile, uniforme și previzibile în cazuri cu conținut similar sau identic.

Cu referire la argumentele apelantei despre faptul că, prima instanță a examinat cauza cu încălcarea normelor procedurale, astfel că hotărîrea atacată cu apel, aduce atingere unor persoane neantrenate în proces sau care nu au fost citate corespunzător, Colegiul civil menționează, că, potrivit art. 385 alin.(1) lit.d) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul, să caseze integral hotărîrea primei instanțe și să trimită cauza spre rejudecare în primă instanță doar în cazul în care s-au încălcat temeiurile prevăzute la art.388 alin.(1) lit.d) și i). La solicitarea participanților la proces, instanța de apel poate trimite cauza spre rejudecare în prima instanță doar o singură dată, în cazul prevăzut la art.388 alin.(1) lit.b).

Conform art.388 alin.(1) lit.b), d) și i) CPC, hotărîrea primei instanțe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă cauza a fost judecată de instanță în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; cauza a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Cu toate acestea, careva circumstanțe similare celor indicate în normele procedurale citate supra, nu au fost constatate la materialele cauzei, or, în cadrul procesului dat, interesele Serviciului Vamal nu sunt afectate, mai mult ca atât, nici în prima instanță și nici în instanța de apel Serviciul Vamal sau careva persoane interesate nu au venit cu careva demersuri privind atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii.

De asemenea, reprezentantul apelantei ÎM "Moldcell" SA, nu a demonstrat temeinicia argumentelor invocate în apel, privind casarea hotărîrii instanței de fond, pe motiv că în proces ar urma a fi audiat un specialist IT, care să elucideze unele aspecte cu referire la categoria atribuită dispozitivelor importate/realizate de către apelant, or, în cauza (*Hewlett-Packard Belgium SPRL vs Reprobel SCRL, C-572/13, 12 noiembrie 2015, § 72*), înalta Curte a menționat că simpla capacitate a aceluiași aparate de a efectua reproducere este suficientă pentru a justifica aplicarea redevenței persoanelor în discuție, cu condiția ca respectivele echipamente sau aparate să fi fost puse la dispoziția persoanelor fizice în calitate de utilizatori privați.

Suplimentar, Colegiul civil consideră irelevante argumentele apelantei cu referire la aplicabilitatea diferențiată a Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, față de alți agenți economici care duc activitate economică similară pe teritoriul RM, și că în cazul lor, au fost încheiate tranzacții de împăcare cu sume mult mai mici decât a solicitat intimata în procesul dat, or, este de menționat, că, precum reiese din circumstanțele cauzei, inițial AO "Asociația Națională CopyRight" s-a adresat către ÎM "Moldcell" SA privind negocierea

condițiilor de licențiere pentru a achita remunerația compensatorie în cuantum de cel puțin 3% din suma încasată din vânzarea (re-vânzarea) echipamentului și a suporturilor specificate în art. 26 din Legea nr. 139/2010, însă prin răspunsul ÎM "Moldcell" SA s-a menționat că, aplicabilitatea ilegală a art.26 alin.(3) din Lege, nu se răsfrânge asupra echipamentelor și accesoriilor importate de către ÎM "Moldcell" SA în calitate de furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice, și din acest considerent, cererea de achitare a remunerației compensatorii nu poate fi executată.

Mai mult ca atât, Colegiul civil consideră irelevante referințele apelantei la diferența condițiilor tranzacțiilor de împăcare ale Darwin, Orange ș.a, și a dispozițiilor instanței de fond de încasare a remunerației compensatorii, or, tranzacțiile de împăcare se referă la două sau mai multe persoane juridice/fizice și raporturile între ei, pe când instanța de judecată deja, aplică normele legale în raport cu circumstanțele de fapt, în condițiile în care părțile nu au putut ajunge la un numitor comun, și respectiv sumele atribuite într-un caz sau altul, pot diferenția esențial.

Cu referire la apelul incident declarat de AO "Asociația Națională CopyRight", și respectiv argumentele apelantei privind încasarea din contul ÎM "Moldcell" SA sumei de 1000000 euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral pentru întârzierea achitării remunerației pentru perioada 01 ianuarie 2015 -- 29 mai 2017, instanța de apel menționează, că, conform art. 63 alin.(1) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr.139 din 02 iulie 2010, în cadrul procedurilor judiciare inițiate în privința încălcării dreptului de autor, a drepturilor conexe sau a altor drepturi protejate de prezenta lege, persoanele specificate la art.55 alin.(2) pot solicita instanțelor de judecată sau altor organe competente, după caz, recunoașterea drepturilor lor, constatarea încălcării acestora, restabilirea situației existente pînă la încălcarea dreptului și încetarea acțiunilor care comportă încălcarea dreptului sau creează pericolul încălcării lui, precum și repararea prejudiciului prin stabilirea unor despăgubiri.

Conform alin.(4) al aceluiași articol, titularul de drepturi lezat în drepturile protejate de prezenta lege poate revendica și repararea materială a prejudiciului moral.

La caz, instanța de apel menționează că AO "Asociația Națională CopyRight" nu este titular de drepturi de autor și conexe, ci o organizație de gestiune colectivă, avizată de Agenția pentru Proprietatea Intelectuală să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care i-au fost încredințate în gestiune.

Prin urmare, instanța de apel constată că prima instanță legal și întemeiat a respins cerința privind încasarea din contul ÎM "Moldcell" SA sumei de 1000000 euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral pentru întârzierea achitării remunerației membrilor ANCO pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 29 mai 2017, ca fiind neîntemeiată în drept.

De asemenea, cu referire la cumulul argumentelor cererilor de apel, instanța menționează că potrivit art.365 alin.(1) lit. d) CPC, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, iar în conformitate cu alin.(2) al aceluiași articol, în cererea de apel se poate indica și alte date ce țin de examinarea apelului.

Conform prevederilor art.372 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.

În concretizare, se remarcă, că instanța de apel în esența sa este o continuare a instanței de fond, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Cu toate acestea, pe lângă faptul că argumentele apelanților nu se referă la încălcarea esențială de către prima instanță a unor prevederi legale, instanța de apel reține, că apelurile

declarate nu conțin careva argumente, în urma cărora s-ar constata netemeinicia hotărîrii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei.

Distincție de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza *Rebait și alții vs France nr.26561/1995*, unde Comisia a menționat că "... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes", consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În același sens, instanța de apel reține, că prima instanță a examinat pricina, în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra problemelor de fapt și de drept care au legătură cu pricina și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordînd posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrîndu-și imparțialitatea și obiectivitatea, creînd condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Astfel, luînd în considerație circumstanțele constatate și normele de drept reținute, Colegiul civil ajunge la concluzia „că apelul declarat de ÎM "Moldcell" SA și apelul incident depus de Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright”, urmează a fi respinse.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. 390, 394, 434, 436 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e :

Se resping ca neîntemeiat apelul declarat de ÎM "Moldcell" SA și apelul incident depus de Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright”.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 12 decembrie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AO "Asociația Națională CopyRight" către ÎM "Moldcell" SA, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, cu privire la încasarea remunerației compensatorii, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă din momentul adoptării, cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de două luni de la data recepționării deciziei motivate, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței

Judecătorii

Lidia Bulgac

Grigore Dașchevici

Ana Panov